

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/213/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117226074
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117226074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu: T. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. F., V. XX, v konaní zastúpeného Z. správnej pomoci, občianske združenie, so sídlom XXX XX J., L. XXXX/XX, K.: XX XXX XXX, v mene ktorého koná Y. V. G., nar. XX. XX. XXXX, predsedkyňa občianskeho združenia, bytom XXX XX F., J. 2, proti žalovanému: J., s. r. o., so sídlom F., N. XX, právne zastúpeného AK SK, s. r. o., E. kancelária so sídlom v F. F., W. L. XX, K.: XX XXX XXX, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/43/2017 zo dňa 08. 03. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu na povolenie obnovy konania, nepripustil zmenu žaloby, a to rozšírenie petitu žaloby, ktoré má zniet: „Uznesenie o schválení zmiernu zo dňa 21. 01. 2016 vedené na Okresnom súde Banská Bystrica, 17C/214/2014 medzi žalobcom a žalovaným 1/ sa zrušuje“ a žalovanému priznal nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobcovi v plnej výške.

2. Okresný súd žalobu na povolenie obnovy konania zamietol, keď mal za to, že žalobca nepreukázal v konaní dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a/ a b/ CSP. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 21. 01. 2016 Okresný súd Banská Bystrica schválil zmier pod sp. zn. 17C/214/2014 medzi ním ako žalobcom a žalovaným tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť sumu 17.000,- € a žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Pri príprave žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby vedenej okresným súdom pod sp. zn. 16Csp/118/2017 zistil, že žalovaný a jeho zamestnanec nemá povolenie od NBS na poskytovanie úverov. Úroky, ktoré mali byť odmenou žalovaného, boli skryté tým, že bola podpísaná nová zmluva o pôžičke, ale finančné prostriedky v skutočnosti neboli vyplatené. Veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a neskúmal bonitu dlžníka. Tieto skutočnosti v čase konania nevedel bez jeho viny, nevedel o agresívnych praktikách nebankových spoločností a že súd je povinný ex offa skúmať platnosť zmluvy, zistiť, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či pri jej uzatváraní boli použité nekalé obchodné praktiky a preskúmať zmluvu v súlade so smernicou Rady č. 93/13/EHS. Žalobca tvrdil, že v konaní uzavretý zmier je v rozpore s hmotným právom a nie je možné zaviazat' k plneniu zo synalagmatického záväzku, ktorý jedna strana neplnila.

3. Zo zápisnice o pojednávaní v konaní sp. zn. 17C/214/2014, ktoré sa konalo dňa 21. 01. 2016, súd zistil, že žalobca pred začatím prvého pojednávania navrhol pripustenie zmeny žalobného návrhu, keď pôvodne sa domáhal určenia, že zmluvy o úvere zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 sú neplatné, zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 05. 02. 2014 je neplatná a že úver zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 je bezúročný a bez poplatkov a uložit' žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, a to

tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 17,- € v splátkach po 150,- € počnúc mesiacom február 2016 a žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva za predpokladu riadneho splácania dohodnutých mesačných splátok. Okresný súd uznesením schválil takúto zmenu žaloby a vzhľadom na pripustenie zmeny žaloby žalobca navrhol schválenie súdneho zmiernu tak, ako bola pripustená zmena žaloby. Predmetom konania teda zostalo plnenie zo zmluvy a nie určenie neplatnosti zmluvy a určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov. Súd mal za to, že žalobca mal v konaní preukazovať skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zároveň musí ísť o takú situáciu, že si žalobca v pôvodnom konaní splnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a dôkaz riadne označil, navrhol ho vykonať, ale z objektívnych dôvodov nemohol byť vykonaný. Podľa názoru okresného súdu takýto dôkaz žalobca nenavrhol, neoznačil a pokiaľ uvádzal, že o svedkyni p. Y. sa dozvedel až z trestného konania, nejde o dôkaz, ktorý bol navrhnutý v pôvodnom konaní. Zo zápisnice o konfrontácii medzi svedkami T. H. a U. Y. v konaní S.: I.-XXX/X/VYS-BB-XXXX, ktorý ako dôkaz predložil žalobca, je zrejmé, že U. Y. poznal, zoznámil sa s ňou prostredníctvom inzerátu, pomáhala mu vybavovať úvery, takže skutočnosť, že sa o nej dozvedel až v trestnom konaní, je zavádzajúca a účelová. Nejde o dôkaz, o ktorom žalobca nevedel a nemohol ho použiť v pôvodnom konaní. Žalobca už v pôvodnom konaní vystupoval ako spotrebiteľ, ani v tomto smere sa nejedná o novú skutočnosť, ktorú nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktorá by pre neho privodila priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Aj tú skutočnosť, že žalovaný a jeho zamestnanci nemajú povolenie od NBS na poskytovanie úverov, iba tvrdil. Nepreukázal, že túto vedomosť nemal. Súd zároveň dospel k právnomu záveru, že predmetom tohto konania nebolo preukazovať, či zmluvy vyššie uvádzané sú spotrebiteľské zmluvy, či obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, alebo sú v rozpore so zákonom. Predmetom konania o povolení obnovy nie je rozhodovanie o platnosti alebo neplatnosti zmlúv, ale o tom, či súd obnovu konania povolí. Pokiaľ sa teda žalobca zároveň domáhal rozhodnutia o neplatnosti úverových zmlúv zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014, a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 05. 02. 2014, v tejto časti súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalobca podaním zo dňa 07. 09. 2017 označeným ako doplnenie návrhu na obnovu konania požiadal súd o rozšírenie žaloby o petit „Uznesenie o schválení zmiernu zo dňa 21. 01. 2016 pod sp. zn. 17C/214/2014 Okresného súdu Banská Bystrica sa zrušuje“, okresný súd zmenu žaloby nepripustil s poukazom na § 148 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého súd nemôže zrušiť uznesenie o schválení zmiernu, je možné podať návrh na obnovu konania, čo žalobca aj urobil.

4. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 397 písm. a/ a b/ CSP, § 398, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 411 ods. 1, § 413 ods. 1, § 414 CSP, § 148 ods. 1, 2 CSP, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v konaní a priznal žalovanému ako úspešnej strane nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že závery okresného súdu sú extrémne inkonzistentné. Sú rozporné s procesnými požiadavkami spravodlivosti, nerešpektujú všeobecne uznávané základné právne princípy, odopierajú spravodlivosť, vykladajú právo v rozpore s medzinárodnými zmluvami teoreticky a iluzórne, namietal, že odôvodnenie rozhodnutia súdu nespĺňa zákonom stanovené podmienky (§ 220 ods. 2 a 3 CSP), t. j. nie je dostatočne odôvodnené, že hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ, súd neprihliadal na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade nevyvážil s ohľadom na špecifikum danej veci, pričom kritériá iba mechanicky aplikoval. Súd nerešpektoval kogentné normy, pričom zvolená interpretácia je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti. Pokiaľ súd zamietol zmenu žaloby o zrušenie zmiernu rozsudkom (výrok II. rozsudku), poukázal na to, že súdny zmiernu bol schválený dňa 21. 01. 2016 za platnosti OSP, pričom podľa § 99 ods. 4 OSP je proti takémuto zmiernu prípustná aj žaloba o neplatnosť súdneho zmiernu do troch rokov. Zmiernu je v rozpore s hmotným právom. Nakoľko dochádza ku konkurencii dvoch procesných inštitútov, samotná žaloba o obnovu konania nemusí zhojiť všetky vady schváleného zmiernu. Z hľadiska hospodárnosti sa javí ako účelné, aby súd

tieto konania preskúmal spoločne, dokonca žaloba o zrušenie zmiernu môže signalizovať neprípustnosť obnovy konania. Okresný súd závažne pochybil, keď na pojednávaní odmietol vypočuť žalobcu, ako aj jeho právneho zástupcu ku skutkovej stránke veci. Tým sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom. Účelom právnej regulácie obnovy konania je vytvorenie právnej možnosti pre opätovné prerokovanie veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, a to za splnenia zákonom vymedzených podmienok. Žaloba na obnovu konania musí prispieť k tomu, aby sa v súčasnom civilnom procese dalo za pravdu tomu, kto ju skutočne má a nie tomu, kto vie proces ovplyvniť vo svoj prospech. Namietal formálny výkon práva súdom prvej inštancie s tým, že jeho závery sú hypotetické, nemajú oporu v dokazovaní a zistených skutočnostiach, samotná podstata spotrebiteľského práva je založená na tom, že spotrebiteľ sám nemusí vedieť argumentovať a zhodnotiť všetky okolnosti, a preto na súd kladie pozitívny záväzok. Pri schvaľovaní zmiernu na pojednávaní bolo zo strany súdu tvrdené, že navrhovateľ nie je v spore spotrebiteľom, a teda nemožno predpokladať, že on sám by ako priemerný spotrebiteľ nemal veriť sudcovi na pojednávaní. Pri schvaľovaní zmiernu bola zmena návrhu vykonaná právnym zástupcom odporcu, ktorý za neznaleho spotrebiteľa nadiktoval zmenu žaloby a súd schválil zmier. Takéto konanie je zjavne v rozpore s judikatúrou SD EÚ. Navrhol zabezpečiť ako dôkaz nahrávku z pojednávania zo dňa 21. 01. 2016 vo veci 17C/214/2014-81, ďalej žalobca namietal, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko na pojednávanie nepredvolal konateľa spoločnosti J., s. r. o. Tvrdil, že súdu predložil oznámenie W. banky L. o tom, že veriteľ nemal oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov. V trestnom konaní bol vypočutý ako svedok pracovník veriteľa, ktorý potvrdil, že mu neboli predmetné prostriedky vyplatené.

6. K odvolaniu podal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne. Súd stručne, jasne a zrozumiteľne popísal skutkový a právny stav veci, ako aj myšlienkové pochody, ktorými sa pri svojom rozhodovaní riadil, vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné. Pritom nie je potrebné, aby sa vysporiadal so všetkými argumentami strán, ale výlučne s tými, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie. Pokiaľ žalobca namietol, že súd rozhodol v rozpore s konštantnou judikatúrou, žalobca ani neuviedol, v rozpore s ktorou judikatúrou rozhodnutie má byť. Odvolanie žalobcu je síce rozsiahle, obsahovo „hutné“, avšak a/ bez odkazov na konkrétne vady, ktorými má byť napadnuté rozhodnutie postihnuté a b/ je len výpočtom množstva súdnych rozhodnutí z oblasti ochrany spotrebiteľa bez dôrazu na otázku obnovy konania. Žalobca vo svojom odvolaní nesprávne uvádza, že súd napadnutým rozhodnutím zamietol návrh na zmenu žaloby, nakoľko v napadnutom rozhodnutí sa uvádza, že súd zmenu žaloby nepripúšťa. Odhliadnuc od tejto skutočnosti však rozhodnutie súdu je správne, je síce pravda, že OSP v ust. § 99 ods. 4 upravovalo možnosť podania žaloby o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiernu z dôvodu rozporu s hmotným právom, CSP však takúto žalobu nepozná. Ustanovenie § 470 ods. 3 CSP sa dá použiť výlučne na otázku plynutia lehôt a nie na používanie inštitútov OSP, ktoré CSP už nepozná. Vychádzajúc z právnej teórie v oblasti procesných predpisov platí princíp okamžitej účinnosti, resp. princíp nepravej retroaktivity. Znamená to, že procesný predpis sa použije na existujúce prípady od okamihu jeho účinnosti s tým, že vo výnimočných prípadoch, ak tak ustanoví zákon, je možné na existujúce prípady vo vybranom rozsahu použiť aj „starý“ procesný predpis. V riešenej veci súd použil ustanovenia CSP ako nového procesného predpisu s tým, že ustanovenia OSP použiť nemohol a ani nemôže, nakoľko CSP takúto možnosť nepozná. Žalobca ani len neuviedol dôvody, pre ktoré by mal byť zmier v rozpore s platným hmotným právom. Odvoláva sa na skutočnosti, ktoré mohli mať význam v konaní o neplatnosť úveru, v konaní o zaplatenie úveru, atď., nie však v konaní o zrušenie uznesenia o schválení zmiernu. Žalobca síce uviedol dôkazy a skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru by mu mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, avšak nijako nepreukázal, že ide o skutočnosti a dôkazy, ktoré objektívne nemohol použiť v základnom konaní. Dokonca vo všetkých prípadoch sa preukázal opak, teda žalobca tieto skutočnosti a dôkazy už v základnom konaní poznal, vedel o nich, mohol ich použiť, ale z vlastného slobodného rozhodnutia tak neurobil. Takéto jeho rozhodnutie nemôže byť na ťarchu žalovaného. Rozsudok okresného súdu žiadal potvrdiť.

7. V priebehu odvolacieho konania žalobca predložil do spisu podanie zo dňa 27. 10. 2018 označené ako „Vec: H. do spisu ako D?V.“, v ktorom poukázal na to, že dňa 15. 10. 2018 bolo vznesené obvinenie Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície Banská Bystrica, pre prečin podvodu spáchaného formou spolupáchateľstva na oprávneného J., s. r. o. a spol. Ďalším podaním zo dňa 07. 01. 2019 žalobca poukázal na to, že po študovaní materiálov a v spolupráci s Ministerstvom spravodlivosti SR a ich výdatnej pomoci došiel k poznaniu, že sa jedná o organizovanú bytovú mafiu a začal konať následné kroky vedúce k ochrane jeho jediného obydlia a ochrane jeho

rodiny, t. j. aj žalobu o obnovu konania. Uviedol, že na základe týchto skutočností prikladá do spisu listinné dôkazy: trestné oznámenie na Generálnu prokuratúru SR na sudkyňu okresného súdu JUDr. Y. V., list Slovenskej advokátskej komore, list R.. T. U. Okresnému súdu Banská Bystrica a trestné oznámenie na konateľa spoločnosti J., s. r. o. N. F.. Zároveň poukázal na to, že uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 15. 10. 2018 na R.. T. U. a U. Y., ako obvinených z prečinu podvodu, nadobudlo právoplatnosť. Súdu predložil len prvú stranu uznesenia, nakoľko on ním zatiaľ nedisponuje.

8. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie podľa ust. § 385 ods. 1 á contrario CSP a rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobca sa domáha povolenia obnovy konania vedeného pod sp. zn. 17C/214/2014, v ktorom konaní okresný súd schválil zmier uznesením zo dňa 21. 01. 2016 medzi žalobcom a žalovaným tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 17.000,- € a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Okresný súd síce po podaní žaloby v úprave pre kanceláriu žiadal pripojiť spis 17C/214/2014 k tomuto súdному sporu, z obsahu spisu však nevyplýva, že tento spis v skutočnosti aj pripojený bol, ba skôr naopak z č. l. 25 p. v. je zrejmé, že pripojený nebol, pretože v úprave sudcu pre kanceláriu je ceruzkou pripojená poznámka „pripojený pri 10Csp/81/2017“. Spolu so žalobou žalobca súdu predložil aj uznesenie okresného súdu sp. zn. 17C/214/2014-81 zo dňa 21. 01. 2016, ktoré ale nie je opatrené pečiatkou právoplatnosti, okresný súd preto v konaní rozhodoval o povolení obnovy konania, o ktorom nemal preukázané, že bolo právoplatne skončené.

10. Uznesenie o schválení zmiernosti bolo vydané ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý ale bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 01. 07. 2016 (Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). CSP pripúšťa žalobu na obnovu konania (a teda nie žalobu na povolenie obnovy konania) v ust. § 397 okrem iného v písm. a/ a b/, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a/alebo možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Okresný súd v konaní skúmal splnenie uvedených podmienok uvedených v § 397 písm. a/, b/ CSP, opomenul však, že žalobu na obnovu konania môže v zmysle § 400 CSP podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Splnenie tejto podmienky súd prvej inštancie neskúmal. V konaní sp. zn. 17C/214/2014 okresný súd schválil zmier, v zmysle ktorého bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému sumu 17.000,- € v tam uvedených splátkach, pričom v spise sa nachádza žalobcom predložená zmluva o úvere zo dňa 31. 01. 2014 uzavretá medzi veriteľom - žalovaným a dlžníkom - žalobcom (poznámka: ktorá nie je účastníkmi zmluvy podpísaná), v zmysle ktorej sa veriteľ zaviazal požičať dlžníkovi sumu vo výške 4.000,- €, ako aj ďalšia zmluva zo dňa 05. 02. 2014 uzavretá medzi tými istými účastníkmi, ktorou sa veriteľ zaviazal požičať dlžníkovi sumu 15.500,- € (č. l. 9 až 13 spisu). Pokiaľ sa žalobca v súdnom zmiernosti zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 17.000,- €, bez pripojenia spisu sp. zn. 7C/214/2014 nie je možné zistiť, z čoho uvedená suma pozostáva, či suma 17.000,- € je len platením na istinu, prípadne v sebe zahŕňa aj ďalšie platby aj z iného titulu. Pokiaľ by suma 17.000,- € bola len plnením na istinu, otáznym zostáva, či sa žalobca podanou žalobou na obnovu konania domáha obnovy konania z dôvodu existencie skutočností, rozhodnutí, alebo dôkazov týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní z dôvodu, že tieto môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Či by povolenie obnovy konania priviedlo pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie, je možné zistiť až z pripojeného spisu 7C/214/2014, a preto bude úlohou okresného súdu si tento spis pripojiť.

11. Odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu aj za zmätočný, keďže okresný súd žalobu na obnovu konania (resp. žalobu na povolenie obnovy konania) zamietol a zároveň nepripustil zmenu žaloby „a to rozšírenie petitu žaloby“, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia uznesenia o schválení zmiernosti zo dňa 21. 01. 2016. Zmena žaloby a rozšírenie petitu žaloby sú ale dva odlišné procesné inštitúty, ktoré nie je možné zamieňať. Pokiaľ žalobca podal žalobu o obnovu konania a zmenenou žalobou by sa domáhal zrušenia uznesenia o schválení zmiernosti zo dňa 21. 01. 2016, po pripustení zmeny žaloby by súd rozhodoval len o zrušení uznesenia o schválení zmiernosti a nebol by dôvod žalobu na obnovu konania zamietnuť. Pokiaľ by išlo o rozšírenie žaloby, žalobca je dominus litis a on rozhoduje o tom, o čom má súd rozhodnúť vo veci. Preto pokiaľ žalobca rozšíri petit, nie je daný dôvod na to, aby súd

rozhodoval o pripustení alebo nepripustení rozšírenia žaloby. Z obsahu podania žalobcu z č. I. 30 až 34 spisu však vyplýva, že týmto podaním žalobca rozšíril petit o ďalší výrok, a teda domáha sa ním rozhodnutia o zrušení uznesenia o schválení zmiernu zo dňa 21. 01. 2016 okrem toho, že sa domáha aj obnovy konania. Okresný súd nepripustil zmenu žaloby (rozšírenie žaloby) s poukazom na ust. § 148 ods. 1, 2 CSP s tým, že nemôže zrušiť uznesenie o schválení zmiernu, nakoľko takéto ustanovenie Civilný sporový poriadok nepozná.

12. Uznesenie o schválení zmiernu je zo dňa 21. 01. 2016, teda bolo vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v § 99 ods. 4 pripúšťal zrušenie uznesenia o schválení zmiernu, ak je zmiernu podľa hmotného práva neplatný a návrh bolo možné podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu. Od 01. 07. 2016 však platí Civilný sporový poriadok, ktorý inštituuje žaloby o zrušenie súdneho zmiernu nepozná, pričom v zmysle § 470 ods. 3 CSP na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli (čo je aj v súdnej veci), sa použijú ustanovenia tohto zákona. Ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase. V súdnej veci nie je možné mať za to, že Občiansky súdny poriadok doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, keď Civilný súdny poriadok inštituuje zrušenie súdneho zmiernu nepozná, a teda v tomto smere neobsahuje ani žiadne lehoty. Pokiaľ teda za účinnosti Civilného sporového poriadku bola podaná žaloba o zrušenie súdneho zmiernu, vzhľadom k tomu, že Civilný sporový poriadok zrušenie súdneho zmiernu nepozná, dôsledkom podania takejto žaloby je jej zamietnutie a nie procesné rozhodnutie o tom, že sa rozšírenie petitu žaloby nepripúšťa.

13. Tak ako bolo uvedené vyššie, bude úlohou okresného súdu pripojiť spis 17C/214/2014, posúdiť, či žalobu na obnovu konania podala strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané a či by povolenie obnovy mohlo prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie, a zároveň rozhodnúť aj o rozšírenej žalobe. Okresný súd zároveň rozhodne opätovne aj o nároku na náhradu trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).